

Sprookje van het grote feest

Er was eens, in het land van de Mijlpaal, een Rijk waar al 10 jaar vrede heerste.

Er woonden burgers, prinsen en prinsessen en vaak gingen ze samen op stap om leuke dingen te doen.

Op een dag zaten een aantal prinsen en prinsessen bij elkaar en zeiden: "Zullen we eens een feest organiseren, nu er al 10 jaar vrede heerst? Dan nodigen we ook iedereen uit van Sprookjesland, want die luitjes hebben toch al zo weinig!"

Er werden herauten op pad gestuurd om het feest aan iedereen bekend te maken. Eindelijk was het dan zover. De kasteeltuin van slot Reijnenburcht, waar prins Henk en prinses Franka woonden, was feestelijk verlicht met honderden kaarsen.

Vele burgers uit het land van de Mijlpaal waren in hun beste kleren aanwezig en ook waren er veel figuren uit Sprookjesland gekomen.

Alle gasten werden door twee lakeien ontvangen met toverdrank voordat ze over de ophaalbrug de kasteeltuin binnengingen.

Sneeuwwitje en Doornroosje zagen er betoverend uit, zelfs Hans & Grietje kregen van de heks een avond vrij en de prinses op de erwt, die toch niet kon slapen, genoot van de feestelijkheden.

De vliegende Fakir zeilde tussen de bomen en Langnek keek van boven tevreden toe.

De boze wolf werd voor de zekerheid in de paleiskeuken in bed gelegd, met de jager voor de deur, zodat Roodkapje een zorgeloze avond had.

Kapitein Blauwbaard had een kist met afgehakte vingers gestuurd, die met smaak verorberd werden.

De zeven dwergen waren niet weg te slaan bij de disco en alle ridders, jonkvrouwen, heksen, feeën en elfjes hadden de avond van hun leven!

Na een heerlijk koningsmaal met rijstebrij en bevroren boomstam toe, moest Roodkapje weer eens zo nodig het sprookje van de dansende waterlelies vertellen. En toen gebeurde het.....

Plotseling werd het donker en verschenen in de paleistuin drie reusachtige waterlelies. Langzaam openden de bloemen zich en de verbaasde gasten zagen 3 sterretjes die bevallig in het rond dansten.

Helaas was er één bijziend en slechthorend zodat hun bekoorlijke dans enigszins in het water viel. Toch waren alle gasten opgetogen en riepen na afloop: "Bis! Bis!"

Maar de betovering was al verbroken en de waterlelies verdwenen weer in de donkere nacht.

Ofschoon de klok al lang twaalf uur geslagen had, wilde niemand naar huis. Pas diep in de nacht bestegen alle gasten hun koetsen, stalen rossen, bezemstelen en vliegende tapijten en leefden daarna nog lang en gelukkig.